

Ilustrirani **Slovenec**

Leto IV

Tedenska priloga »Slovenca« (šf. 77) z dne 1. IV. 1928

Štev. 14

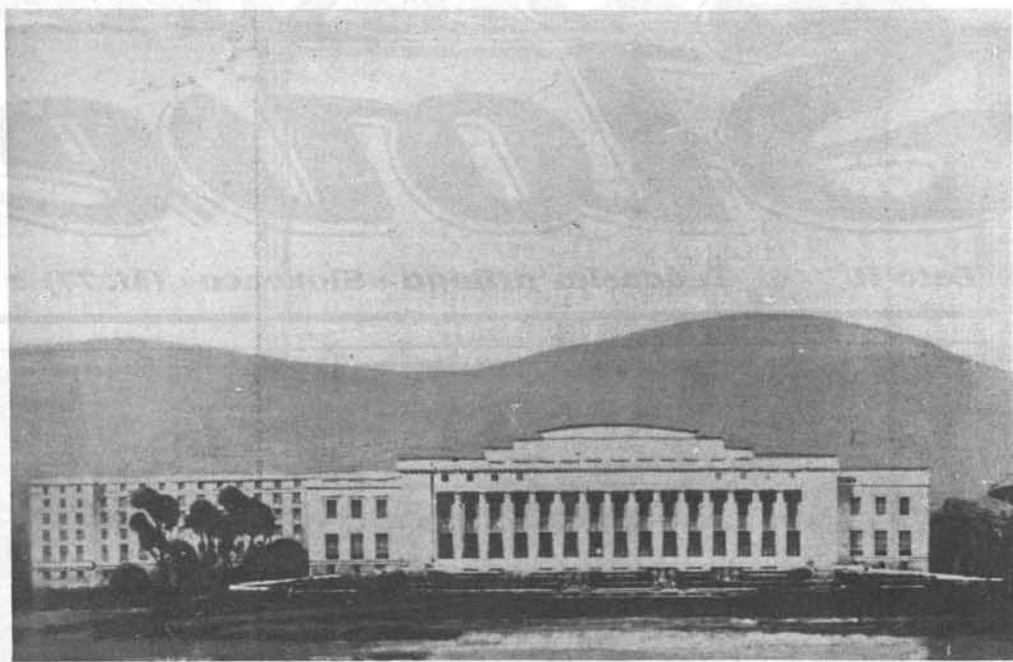
„Oče, odpusti jim . . .“

Gregorin v vlogi Jezusa v pasijonu INRI, čigar premijera se vrši danes v narodnem gledališču. (Foto Bešter.)

J. Malypetr

predsednik češkega parlamenta in kandidat za naslednika obolelemu ministrskemu predsedniku Švehli.

Iz Društva narodov

Dunajčani so začeli v pretekli zimi z veliko propagando, da bi se preselilo Društvo narodov na Dunaj, toda ta misel je padla v vodo, kajti v kratkem si začne ta velevažna mednarodna institucija graditi v Ženevi, ob romantičnem ženevskem jezeru, novo, veliko in reprezentativno palačo; najbrž obvelja zgorajšnji načrt.

K vojnim zapletenjem v Arabiji

Že dne 26. junija 1926 smo objavili v našem listu skupino slik iz Arabije, med katerimi smo opozorili tudi na poglavarja Vahabitov, Ibn Sauda, ki je postal zadnja leta vladar velikega dela Arabije. Zadnje čase poizkuša Ibn Saud zopet razširiti svojo oblast ter postati čim najbolj neodvisen od Angležev. Pritiska že celo proti Palestini. Njegovi rodovi imajo veliko zaupanje vanj ter se hrabro bijejo ob njegovi strani. Naša slika nam kaže skupino častnikov iz njegove armade. Kakor je razvideti že z nje, je Ibn Saudova vojska opremljena popolnoma moderno.

Iz ameriškega sporta

Amerika velja že od nekdaj za deželo najrazličnejših neverjetnosti in tudi tamošnji sportniki hočejo preseči svoje evropske tovariše vsak trenutek z novimi posebnostmi. Sedaj so si izmislili tekmo v hoji, ki po svoji dolgotrajnosti prekaša pač vse, kar je doslej znanega na tem polju, namreč »samo« nekaj nad — 5000 km, to je Los Angelesa v New York, ali od obale Tihega oceana preko vse Severne Amerike do obale Atlantskega oceana. Startalo je skupno 275 tekmovalcev, a po 8. etapi, na kateri je posneta tudi naša slika, jih je le še 123, drugim je pa že upadel pogum. Radovedni smo, koliko jih ob prispelo do cilja v New York.

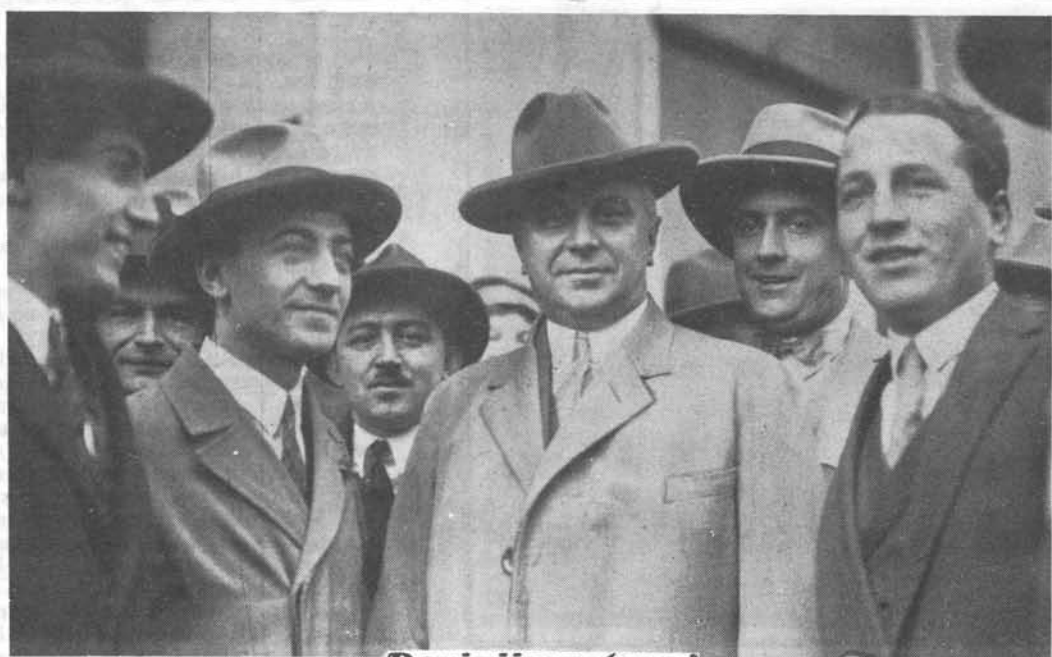

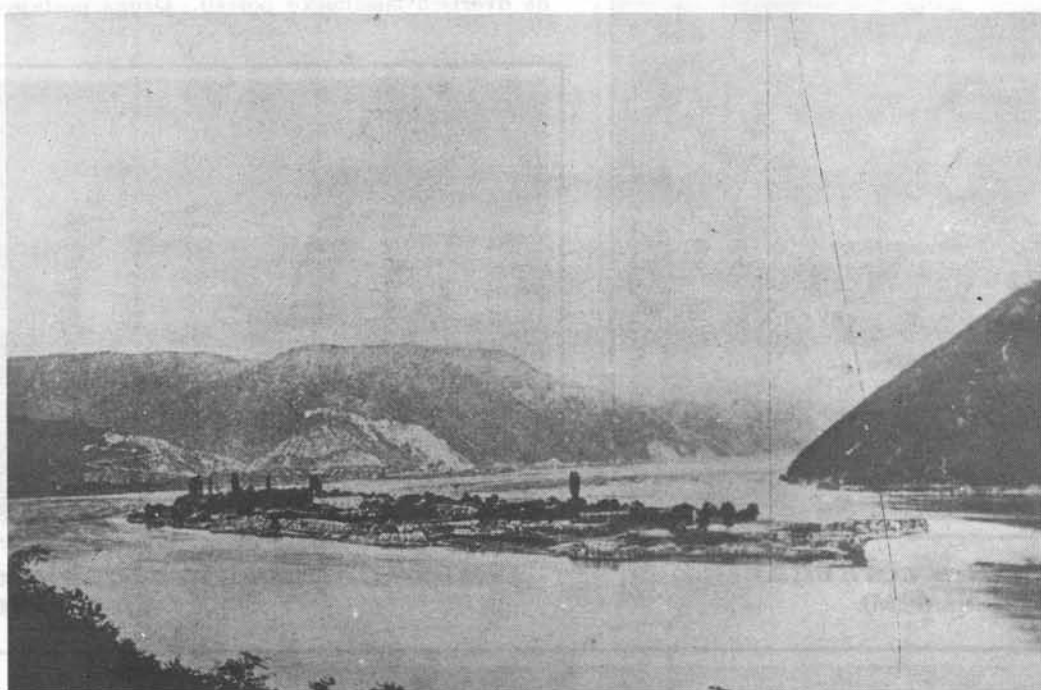
Bogdan Marković

finančni minister sedanje vlade, ki je pred kratkim rešila proračun za prihodnje budgetno leto, še poprej pa uzakonila izenačenje direktnih davkov, nad čemer so si polomile zobe še vse do sedanje vlade.

Revizija ustave!

Prvak bosenskih radikalov dr. Milan Srškić (v sredini) je pred kratkim zopet sprožil vprašanje revizije ustave, ki naj bi prinesla razen senata tudi povečanje sedanjih oblasti in razširjenje njih kompetenc. Dočim so še pred par leti proglasili skoro za veleizdajalca vsakega, ki se je upal govoriti o reviziji sedanje ustave, pa naglašajo danes potrebo po tej že celo oni, ki so jo ustvarjali.

Pozabljeni otok

Sredi Donave pred tako zvanimi železnimi vrati leži mal otočič — Ada Kale — ki je bil dolgočasa popolnoma pozabljen. Za časa raznih prevratov in vojn na Balkanu so ga namreč pri vseh mirovnih pogajanjih popolnoma prezrli, zaradi česar je bil vsaj na papirju še do l. 1913 turški, a brigala se zanj ni nobena država, tako da so tamošnji prebivalci — kakih 500 muslimanov — živeli pravzaprav popolnoma samostojno državno življenje. Šele l. 1913 ga je okupirala Avstrija, ker je imel zanj precejšnjo strateško važnost napram sedanji Srbiji in deloma tudi Romuniji, po vojni se ga pa je polastila Romunska,

Slike k Slovenskemu biografskemu leksikonu

Hribar Dragotin (* 1862), žurnalst, tiskar, založnik in industrijec.

Hrovat Alojz (* 1885), inženjer.

Hybašek Vojteh (* 1873), glasbenik in književnik.

Po stopinjah Gospodovih z Oljske gore na Kalvarijo

Mater Dolorosa. Marija Vera v pasijonu INRI, čigar premijera se vrši danes v našem nar. gledališču. (Foto Bešter.)

Oljska gora je na vzhodni strani Jeruzalema; loči jo od tega dolina potoka Kedrona, ki pa ima redkokdaj vodo. Dosega višino 808 m nad morjem; od jeruzalemskega tempeljskega griča, do katerega je v zračni črti 700 m, pa je samo 60 m višja. Na srednjem vrhu Oljske gore je kraj, od koder se je Jezus dvignil v nebesa. Če gremo po grebenu gore, kjer so tu in tam svetišča in posamezne hiše, proti jugovzhodu pridemo do mesta, kjer je bila nekdanja vasica Betfage. Odtod proti vzhodu je že veliko nižje na vzhodni strani Oljske gore Betanija, domovina Marte, Marije in Lazarja, ob cesti, ki vodi dalje v Jeriho, k Jordanu in Mrtvem morju. Na cvetno nedeljo je prišel Jezus po tej poti iz Betanije v Betfage, si dal pripeljati oslico z zrebom ter odtam obhajal slovesen vhod od Oljske gore navzdol preko kedronske doline v Jeruzalem. Na temeljih križarske cerkve so l. 1876. postavili frančiškani malo cerkvico.

Iz Betfage je trojna pot v Jeruzalem, ena gre po lepi cesti. Mahnimo jo kar sredi po Oljski gori navzdol proti Jeruzalemu! Kmalu smo pri cerkvi Očenaša. Imenuje se tako, ker je po tradiciji tu drugičkrat Gospod učil moliti Oče naš. V cerkvi in na hodniku stebrišča je bilo 35 marmornatih tabel, kjer je bil v 35 jezikih napisan Oče naš. Zdaj so podrli že hodnik in stebrišče. Slovenski Oče naš, ki je bil prej na hodniku, je zdaj v cerkvi. Podirajo pa to stavbo, ker se bo na temeljih stare cerkve, ki sega nazaj do 7. stoletja, pozidala nova cerkev Srca Jezusovega v spomin na svetovno vojno.

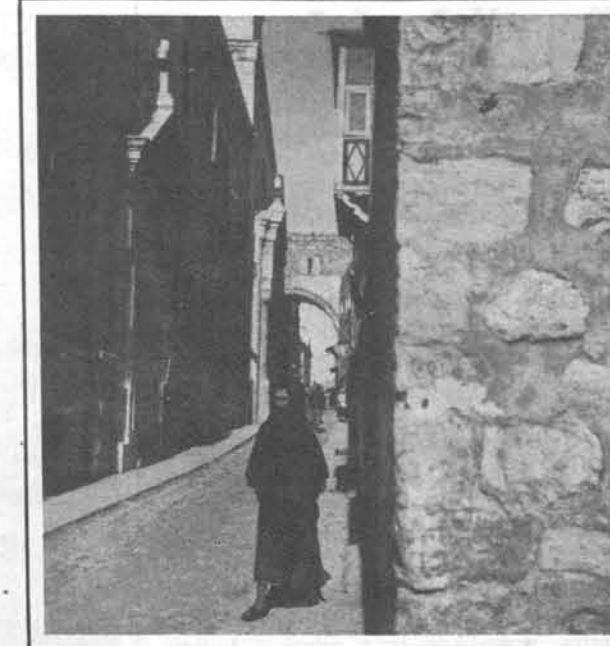
Malo nižje pridemo do neznatne kapele z imenom »Gospod je jokal« na kraju, kjer se je Jezus ob divnem pogledu na krasni tempelj in lepo jeruzalemsko mesto »zjokal nad njim in rekel: O, da bi bilo spoznalo tudi ti na ta svoj dan, kaj ti je v mir!«

Mimo ruske cerkve sv. Marije Magdalene vodi pot v vrt Getsemani na podnožju Oljske gore. Tu je bila že v 4. stoletju cerkev. Zdaj so frančiškani napravili tamkaj lepo novo cerkev.

Mimo cerkve Marijinega groba na levem bregu Kedrona in kraja, kjer je bil kamenjan sv. štefan, na desnem bregu Kedrona, pridemo skozi Stefanova vrata v notranjščino mesta na severni strani tempeljskega prostora, blizu tam, kjer je bil Kristus na smrt obsojen. Zdaj je tu vojašnica, v enem delu tudi šola. Prva postaja križevega pota je zdaj na dvorišču moslamske posesti. Druga postaja je

na mestu, kjer je lok Ecce homo!, v notranjščini pa cerkev in zavod franc. sionskih sester. Kjer je armenski unijatski samostan, je III. postaja; odtod gre pot ob IV. postaji malo navkreber po ozkih mestnih ulicah, ki naredijo še parkrat ovinek. Sprevod se ustavlja na ulicah ob krajih, kjer so razna svetišča, ki nas spominjajo na dogodke posameznih postaj. Pri VIII. postaji smo že pred cerkvijo božjega groba, h kateri smo prišli, ne da bi čutili, da gremo navkreber. Tu je svet že popolnoma raven, ni tedaj nikake gore. Na Kalvariji, na kraju, kjer je bil Jezus križan in v grob položen, kar je bilo nekdanj vse zunaj mesta, danes sredi mesta, je zdaj velika cerkev božjega groba. V baziliki božjega groba je v sredini, pod kupolo kapela z božjim grobom, v enem delu cerkve pa vodijo stopnice na vzvišen prostor, kakor na nekak kor, kjer je kraj križanja, ki se imenuje zdaj Kalvarija v ožjem pomenu. Na tej Kalvariji se časte po posameznih oltarjih naslednje štiri postaje, od X. do XIII., XIV. postaja pa je božji grob sam, kjer se konča molitev križevega pota.

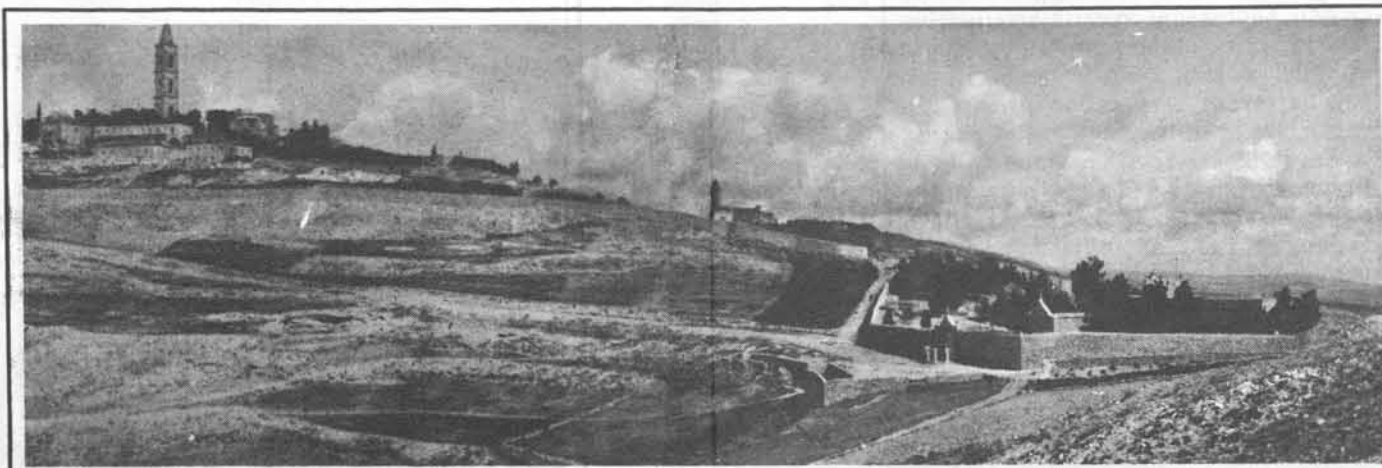
Čudovito vpliva taka pot po Jezusovih stopinjah. Na Oljski gori je malo ljudi, tam romarja nihče ne moti pri njegovih premišljevanjih. Drugačna pa je javna molitev križevega pota po najbolj prometnih mestnih ulicah, kjer romarji zastavijo ves promet. Vendar pa zdaj prebivalstvo pusti romarje celo pri miru. Velik šum in hrup nekoliko poneha, neudeleženci stopijo na stran, da more sprevod mimo. Tudi v cerkvi božjega groba ob tej priliki nihče ne moti. Pravoslavni grški menih, ki je sedel pri pravoslavnem grškem oltarju na Kalvariji, je s pobožno resnobo spremljal našo molitev. Vendar se človeku mogoče stori, če pride ob drugi priliki v cerkev božjega groba, v kateri imajo zdaj deloma rimski katoličani lastninsko pravico, deloma pravoslavni Grki, deloma pravoslavni Armenci, en del imajo celo pravoslavni Kopti. Ob raznih prilikah zato čuje človek vse te različne kristjane moliti po njihovem obredu. Od časa do časa nastajajo zato med njimi prepiri, kdo na primer sme ob tej ali oni uri opravljati molitve pri kakem svetišču. Ob taki priliki se spomni človek na Jezusovo velikodušno molitev: »Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi jih dal, da bodo eno kakor midva« (Jan. 17, 11). »A ne prosim samo zanje, ampak tudi za tiste, ki bodo po njih besedi v me verovali, da bodo vsi eno, kakor ti, Oče, v meni, in jaz v tebi, da bodo tudi oni v nama eno« (Jan. 17, 20. 21).

Lok „Ecce Homo“ v Jeruzalemu, s katerega je pokazal Pilat množici bičanega Jezusa.

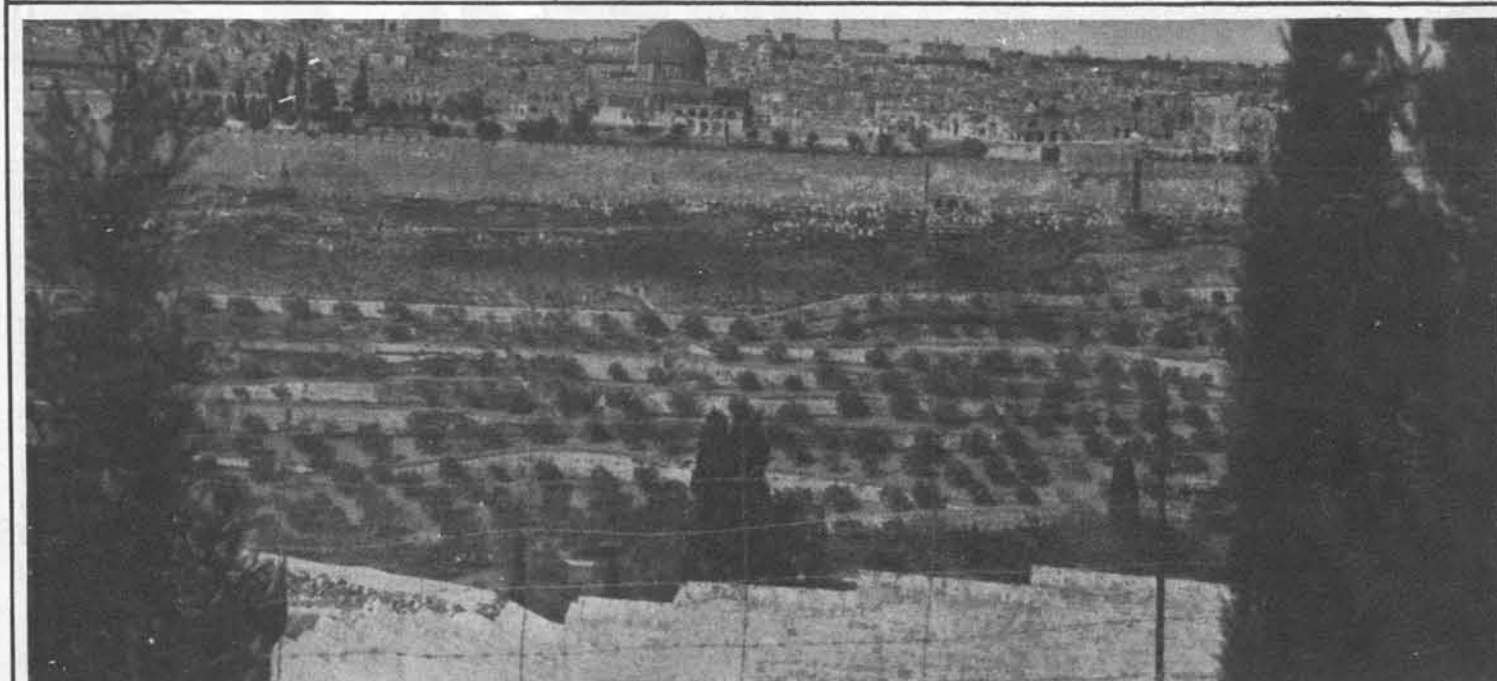
Del današnjega Jeruzalema s cerkvijo Božjega groba (dve kupoli na desni).

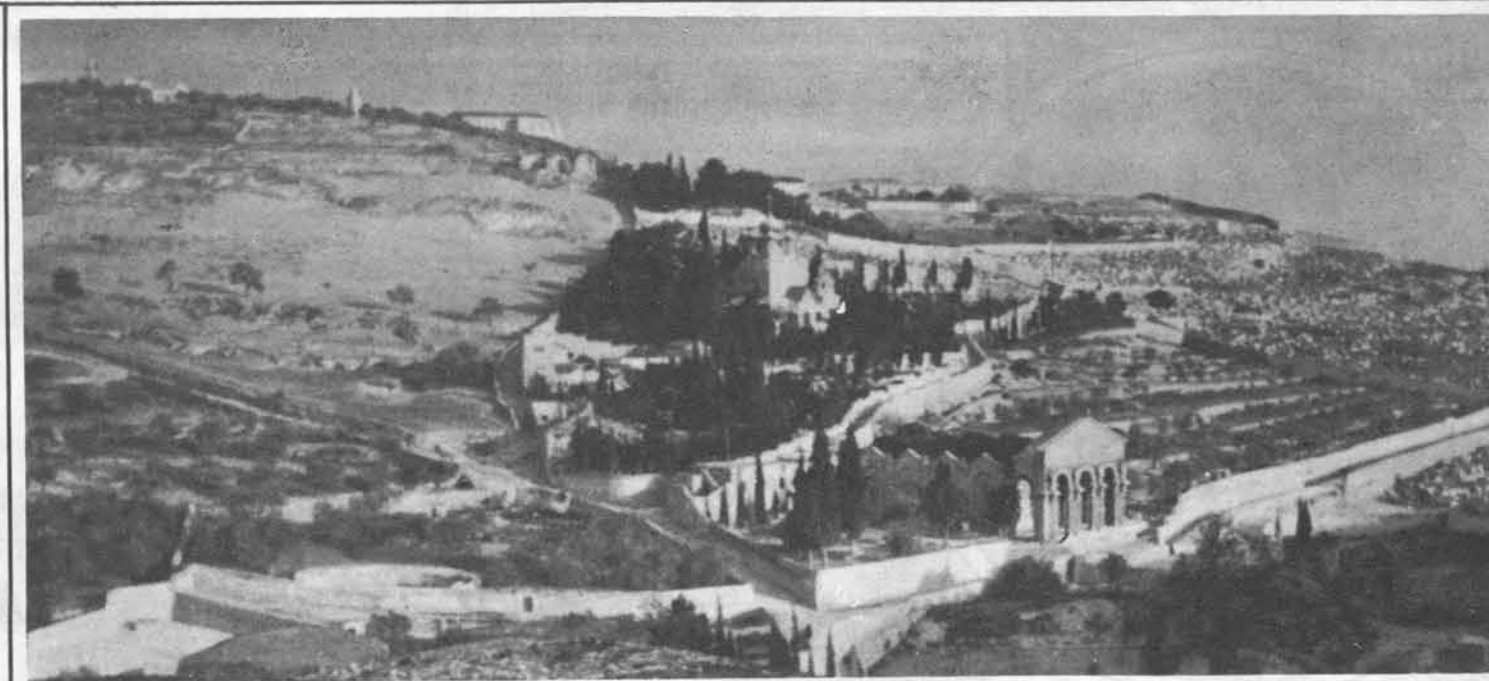
Vasica Betfage na Oljski gori, odkoder se je vršil na Cvetno nedeljo Gospodov vjod v Jeruzalem.

Pri III. in IV. postaji Križevega pota na Veliki petek leta 1925.

Pogled na Jeruzalem z Oljske gore.

Getsemani in Oljska gora.

Kmetijske šole na Francoskem

Francosko kmetijstvo stoji na jako visoki stopnji, kar lahko izprevidimo že iz tega, da pridelajo na isti površini zemlje neprimerno več pridelkov in prerediti izdatno več živine nego pri nas. K lepim uspehom današnjega francoskega kmetijstva so jako mnogo pripomogle zlasti izborne kmetijske šole, ki jih imajo tam celo vrsto. Naše slike nam kažejo nekaj pogledov na tako vzorno francosko kmetijsko šolo v Grignonu.

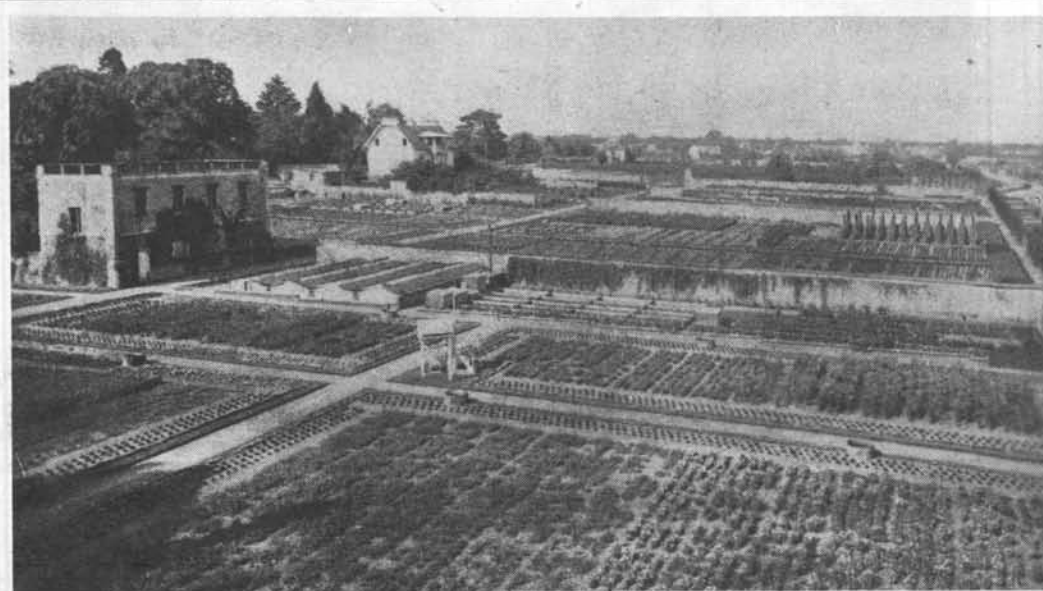
Posvečene so kmetijske šole seveda v prvi vrsti bodočim kmetijskim gospodarjem ter najemnikom ali oskrbnikom raznih veleposestev. V njih se poučuje: živalstvo, rastlinstvo, rudništvo, kmetijska geologija, fizika, vremenoslovje, splošna in kmetijska kemija, biološka kemija, v kolikor je v zvezi s kmetijstvom in živinorejo, dalje kmetijstvo, vrtnarstvo, drevoreja, vinogradništvo, gozdarstvo, kmetijsko inženirstvo, živinozdravstvo, veda o žuželkah, sviloreja, obrtni nauk, kmetijsko gospodarstvo, kmetijsko pravo, kmetijsko računovodstvo in zdravstvo.

Pogled na drž. kmetijsko šolo v Grignonu.

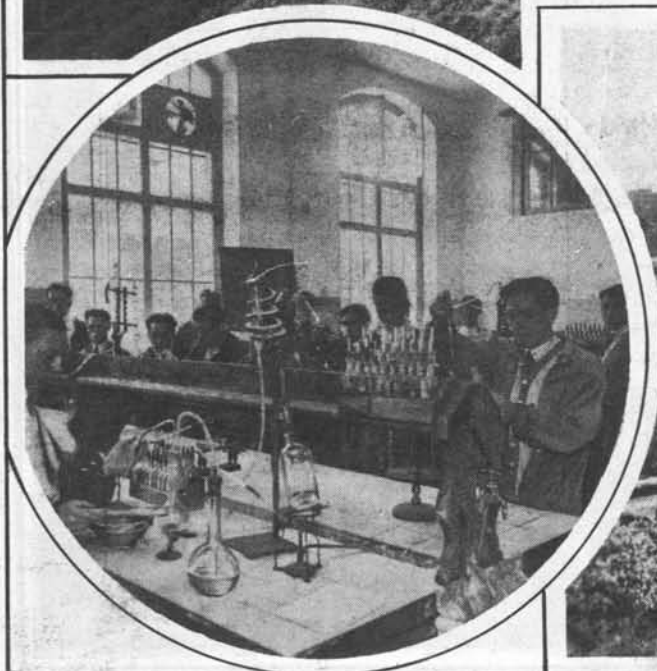
Spodaj:

Urtovi drž. kmetijske šole v Grignonu.

Na teh šolah se družijo teoretični pouk s praktičnim delom v vzornih laboratorijih in na prostranih šolskih zemljiščih, razen tega pa prirejajo učenci stalno tudi poučne izlete na vzorna veleposestva in v tovarne, ki so v kakršnikoli neposredni zvezi s kmetijstvom. Na ta način dobe gojenci natančen vpogled v svoj bodoči poklic. Vsaka šola je seveda še posebno prilagojena razmeram in potrebam svojega okoliša.

Že iz te kratke slike vidimo, da so Francozi tudi glede kmetijskega šolstva daleč, daleč pred nami, zato seveda ni čudno, če živi francoski kmet v neprimerno boljših gospodarskih in socialnih razmerah nego naš. Pri nas je kmetijski pouk sploh tako zaostal in zanemarjen, da se moramo vprav čuditi. Ne samo, da bi bilo treba vpeljati čim prej kmetijski pouk v vse osnovne šole, temveč potrebovali bi še celo vrsto splošnih in specialnih kmetijskih šol, če hočemo, da se bo naše kmetijstvo dvignilo na ono stopnjo, ki je potrebna, da ne bomo gospodarsko popolnoma propadli.

V laboratoriju grignonske kmetijske šole.

Del polja državne kmetijske šole v Grignonu.

Jakob Soklič

dosedanji župnik v Klanecu pri Trstu, ki so ga Italijani te dni izgnali. Soklič je bil izredno požrtvovalen delavec na vseh poljih, zato občuti ljudstvo njegovo izgubo tem bridkeje.

K jubileju posojilnice v Vojniku

ki je obhajala pred kratkim svojo 30 letnico: sedanje posojilniško načelstvo in nadzorstvo. V sredini sedi načelnik Valentin Samec, ki je obhajal istočasno 25 letnico, odkar je član odbora, načeluje ji pa od l. 1924, ko je umrl njen ustanovitelj in dotedanji načelnik Brezovnik. Na desno od Samca sedi častni član Prekoršek, ki je tudi v odboru že od l. 1900.

Na cvetno nedeljo: mladina fiji z butarami iz cerkve. Posneto v Selcih.

Kranjski drvarji pri delu

Kranjci so že od nekdaj znani kot prvovrstni gozdni delavci, tesači in drvarji. Posebno Dolenjci in Notranjci, a deloma tudi iz okolice Kamnika hodijo drvarji že desetletja in desetletja v hrvatske hrastove gozdove, v Bosno, v Fruško goro in časih celo v Karpate in Romunijo. Cenimo, da je takih gozdnih delavcev v Sloveniji 4-5000. Bili so povsod v časih kot pridni in pošteni delavci in tudi njih zaslužek ni bil ravno slab.

Po vojni so se te razmere prav znatno izpremenile. Izmed starih firm, h katerim so hodili časih leto za letom, jih je mnogo propadlo, mnogo jih je prišlo v roko lastnikom, ki še ne poznajo naših ljudi in tudi nove politične razmere izdatno vplivajo na to, da se je nekdanje življenje naših „Hrvatov“ prav zelo izpremenilo in naloga naše domače socialne politike je, da jim preskrbi zopet primeren in siguran zaslužek. Naša slika nam kaže skupino kranjskih tesačev v štajerskih gozdovih.

